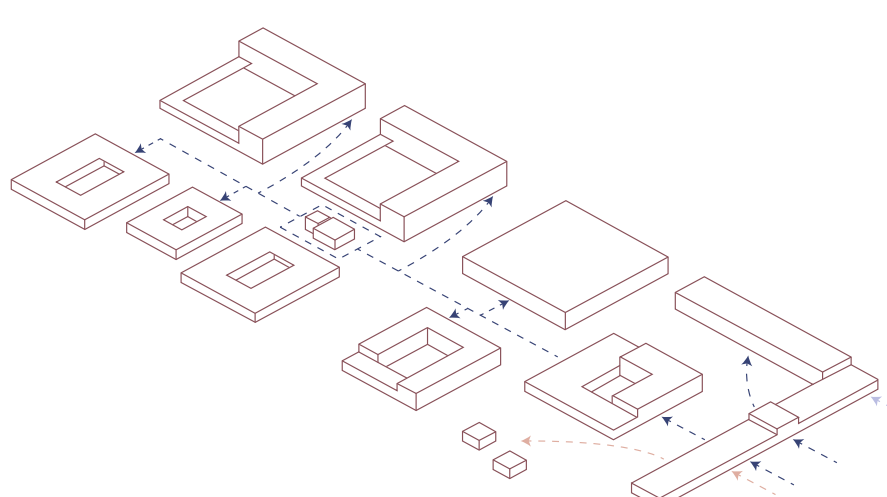
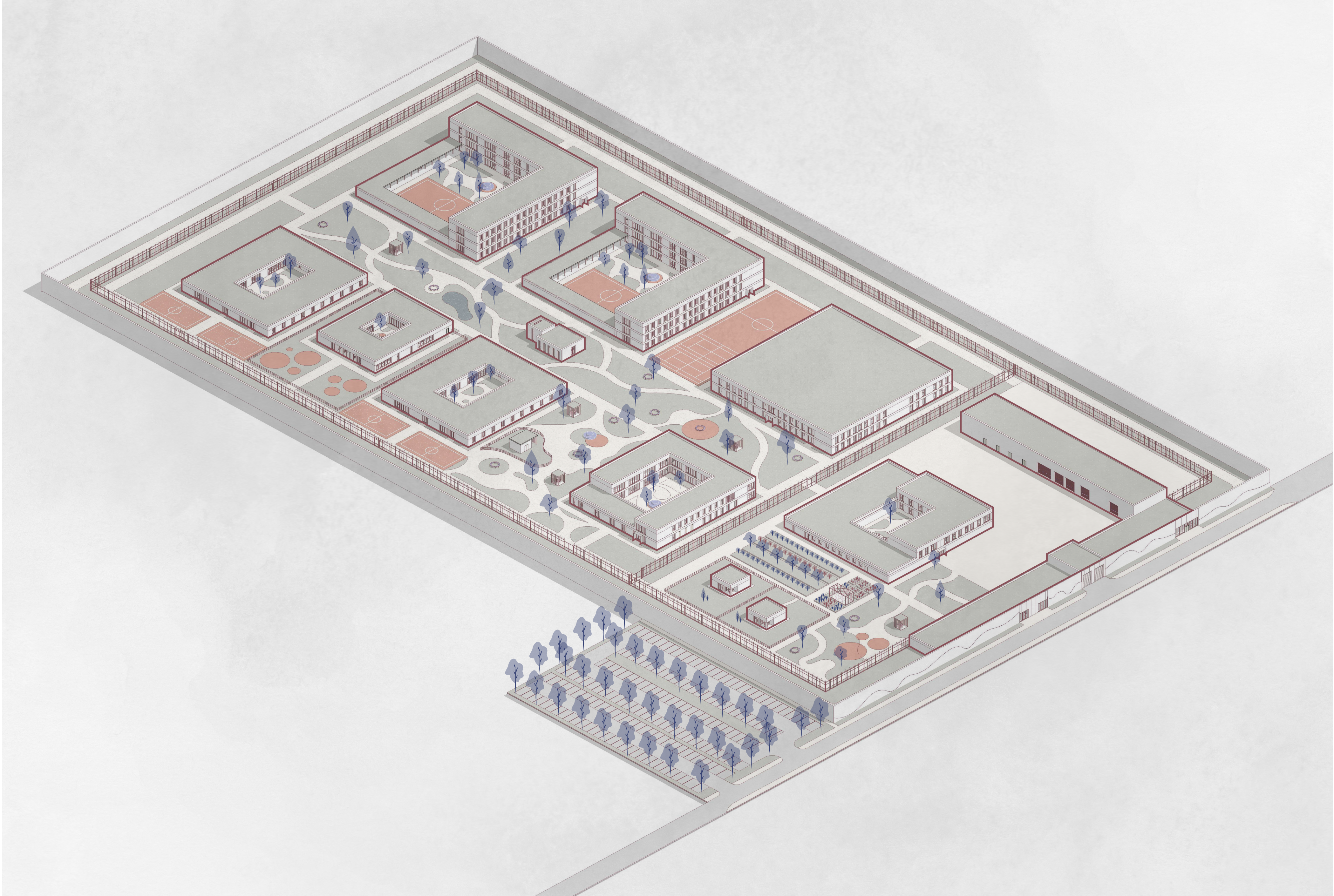
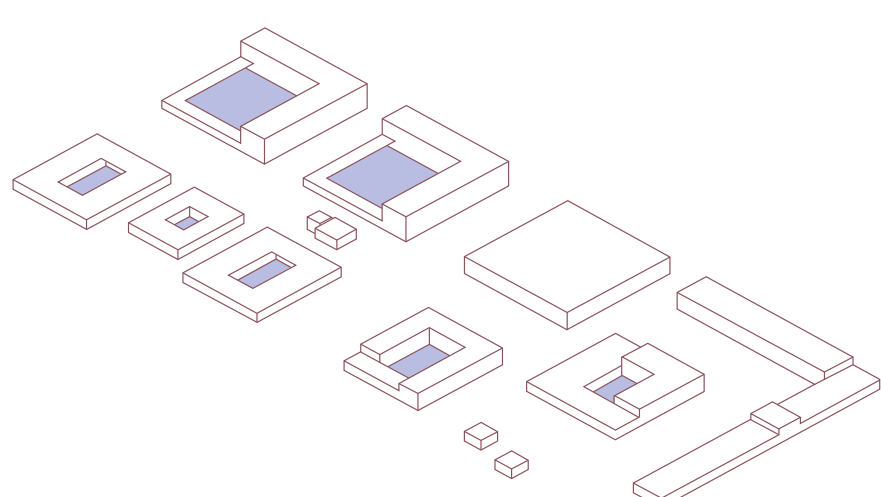
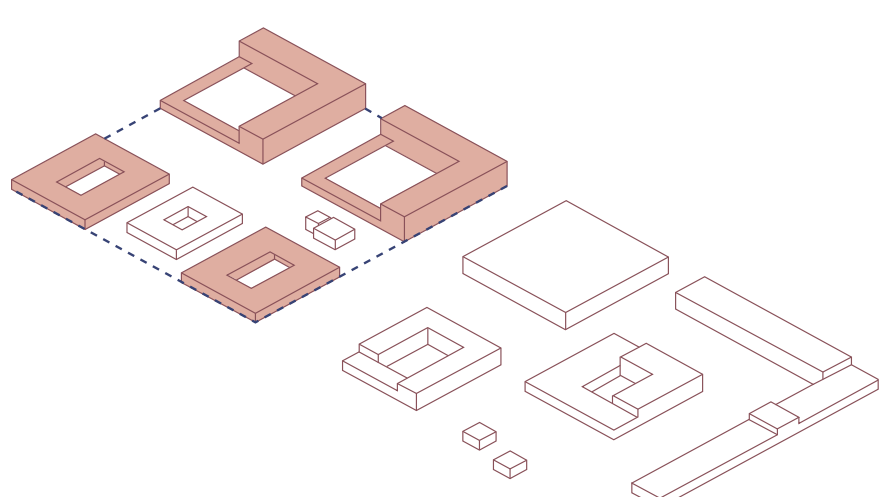

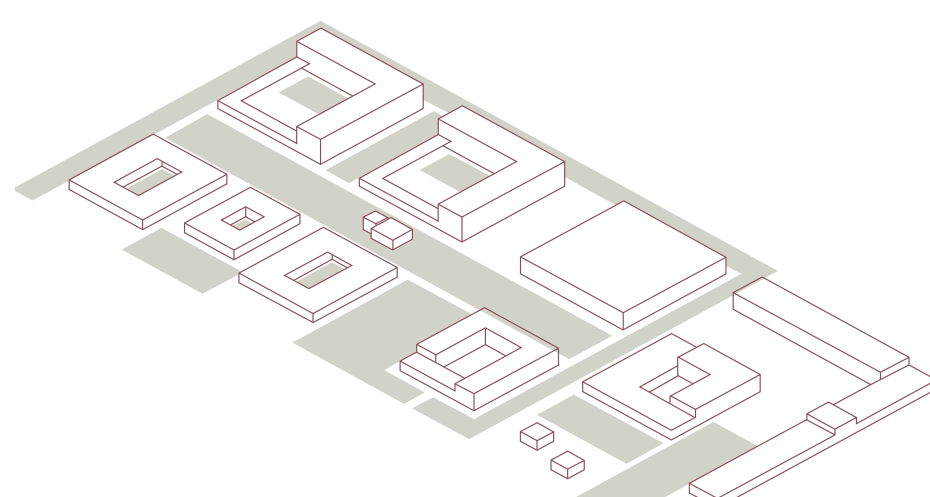
pohyb a návaznost

atriové domy

ubytování

zeleň

ŽENSKÁ VĚZNICE | TÁBOR

věznice pro ženy a matky s dětmi

V rámci předdiplomního semináře jsem se rozhodla zpracovat téma ženské věznice s nízkým stupněm zabezpečení. Toto nápravné zařízení je určeno nejen pro ženy, ale také pro matky s dětmi, čímž se stává téma specifickým a velmi citlivým. Cílem bylo uchopit problematiku nejen z architektonického a urbanistického hlediska, ale zároveň i prozkoumat z etického, sociálního a psychologického úhlu pohledu. Postavení žen a matek s dětmi ve vězeňském systému je často opomíjené vzhledem k jejich nízkému počtu, jim nejsou vždy poskytovány adekvátní podmínky, které by odpovídaly jejich specifickým potřebám. Mým záměrem bylo vytvořit prostředí, které bude působit přívětivě, důstojně a zároveň bude aktivně podporovat resocializační proces. Architektura by měla být nástrojem, který především pomáhá snižovat negativní dopady výkonu trestu a přispívá k lepší budoucnosti pro ženy i jejich děti.

urbanismus v návaznosti na lokalitu

Urbanistický návrh byl zásadně ovlivněn výběrem lokality, kterou se stalo bývalé letiště Tábor I. Všechno, jedná se o velmi ploché a rodné území situované mezi zemědělskými poli, s minimem okolní zástavby. V blízkosti lze pozorovat silvestry lesů, což dotváří klidnou, izolovanou atmosféru místa. Lokalita je dlouhodobě nevyužívaná, což vnímám jako potenciál pro umístění věznice. Pozemek je ve vlastnictví Vězeňské služby České republiky a v minulosti zde již vzniklo několik záměrů na výstavbu věznice. Ke kterým však zatím nedošlo. Já sama toto místo vnímám jako ideální. Rozlehlost a izolovaný pozemek umožňuje svobodný přístup k návrhu bez zásadních omezení.

koncept

Mým cílem bylo navrhnout moderní, současnou věznici, která respektuje základní lidské principy: důstojnost, individualitu a naději na změnu. Nechtěla jsem vytvářet prostor, který slouží pouze jako trest, ale naopak místo, které člověka vede k osobnímu růstu, zlepšení a práci na sobě. Hlavní koncept návrhu je postaven na paradoxu: na principu osobní svobody v omezení věznice. I když hovoříme o věznici, domnívám se, že právě zde je důležité nabídnout prostor pro pohyb, kontakt s exteriérem a přirozené prostředí. Teprve tehdy, když má člověk prostor se nadechnout, fyzicky i obrazně, může začít skutečně pracovat na sobě, a to jak individuálně, tak ve skupině.

Vězněné ženy zde mají možnost setkávat se s přírodou, se zvířaty, zažívat pocit smysluplnosti a potřebnosti. Mají šanci zažít, že nejsou přítěží společnosti, ale že mohou být její aktivní součástí. A jedné tehdy, když člověk věří, že jeho život má hodnotu, se může skutečně posunout vpřed. Věznice nabízí zmiňovanou práci. Nacházejí se zde dílny, učebny, keramická dílna, pěstební zahrny i ovocný sad. Všechny produkty mohou vězněné ženy prodávat v obchodě přístupném veřejnosti, který je součástí areálu. Vzniká tak prostor pro kontakt se společností a smysluplnou činnost.

Samotné dispoziční řešení je založeno na pavilónovém systému. Každá budova má svou jasně definovanou funkci a mezi jednotlivými objekty se přechází exteriérem. Tato koncepce není náhodná. Pohyb venku, byť v uzavřeném areálu, je klíčovým principem návrhu. Ať už jde žena do práce, k lékaři, na terapii nebo do učebny, vždy projde exteriérem a zazije denní rytmus, světlo, počasí, okolní krajinu. I ve stavu nesvobody tak zažívá alespoň částečný pocit volnosti. Možná se nabízí otázka, zda je nutné být vůči vězněným osobám prostoro-rově tak velkorysý. Já však věřím, že nikdo z nás není schopen pracovat na sobě v prostředí, které je stísněné, neklidné a odizolované. Pokud máme tvořit věznice, do nichž se lidé už nebudou vracet, musíme začít u samotného návrhu. Architektura má moc ovlivnit myšlení, chování i naději.

kapacita

Kapacita navržené věznice je 220 žen. Tato kapacita byla stanovena na základě odborných konzultací, z nichž vyplynulo, že optimální velikost zařízení se pohybuje mezi 200 až 300 osobami. V tomto rozsahu je možné zachovat individuální přístup k odsouzeným, což umožňuje poskytovat kvalitnější péči a klást důraz na jejich nápravu.

standardní oddíly:

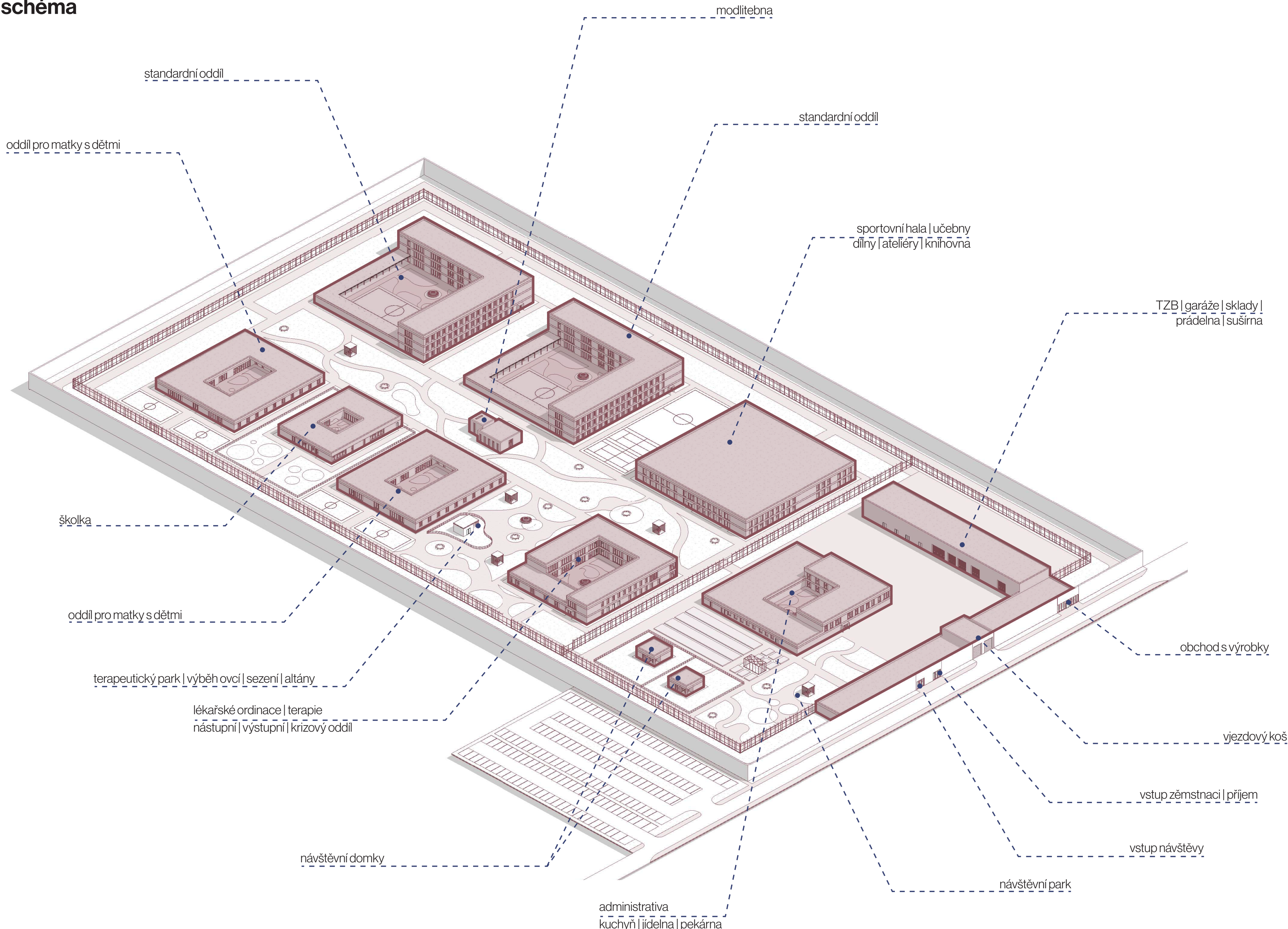
180 žen
(v oddělech po 15)
Jeden standardní oddíl tvoří komunita 15 žen, což je ideální počet pro komunitní způsob ubytování. V této velikosti mohou vznikat zdravé a funkční mezilidské vztahy. Ženy jsou do jednotlivých oddílů zařazovány podle podobnosti v povahových rysech, což podporuje harmonické soužití a efektivní rehabilitaci.

oddíly matek s dětmi:

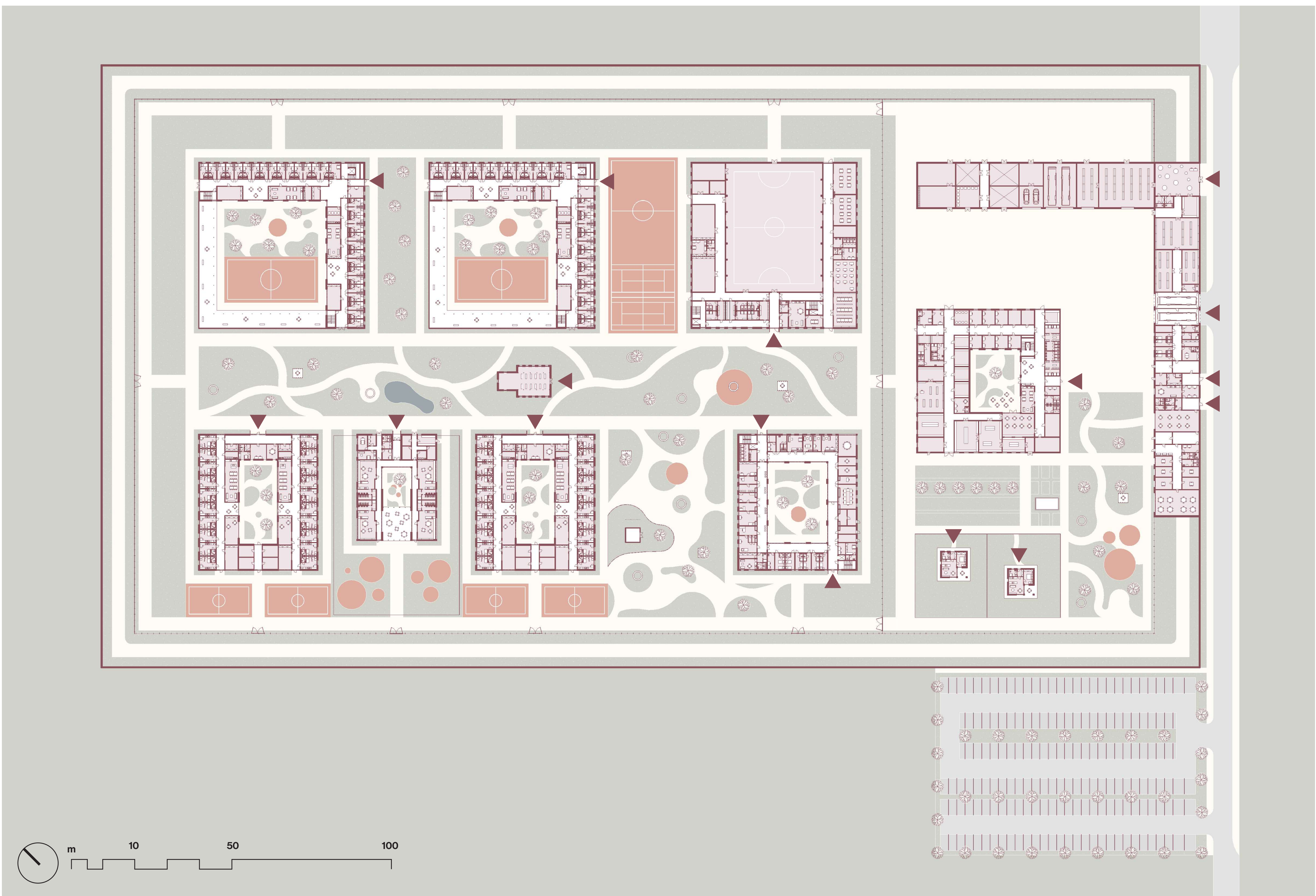
40 žen
(v oddělech po 10)
Tyto oddíly jsou určeny pro matky s dětmi a jsou organizovány do menších skupin po 10 ženách. Toto menší uskupení umožňuje poskytnout potřebnou podporu matkám a zároveň vytvořit bezpečné prostředí pro děti.

funkční schéma

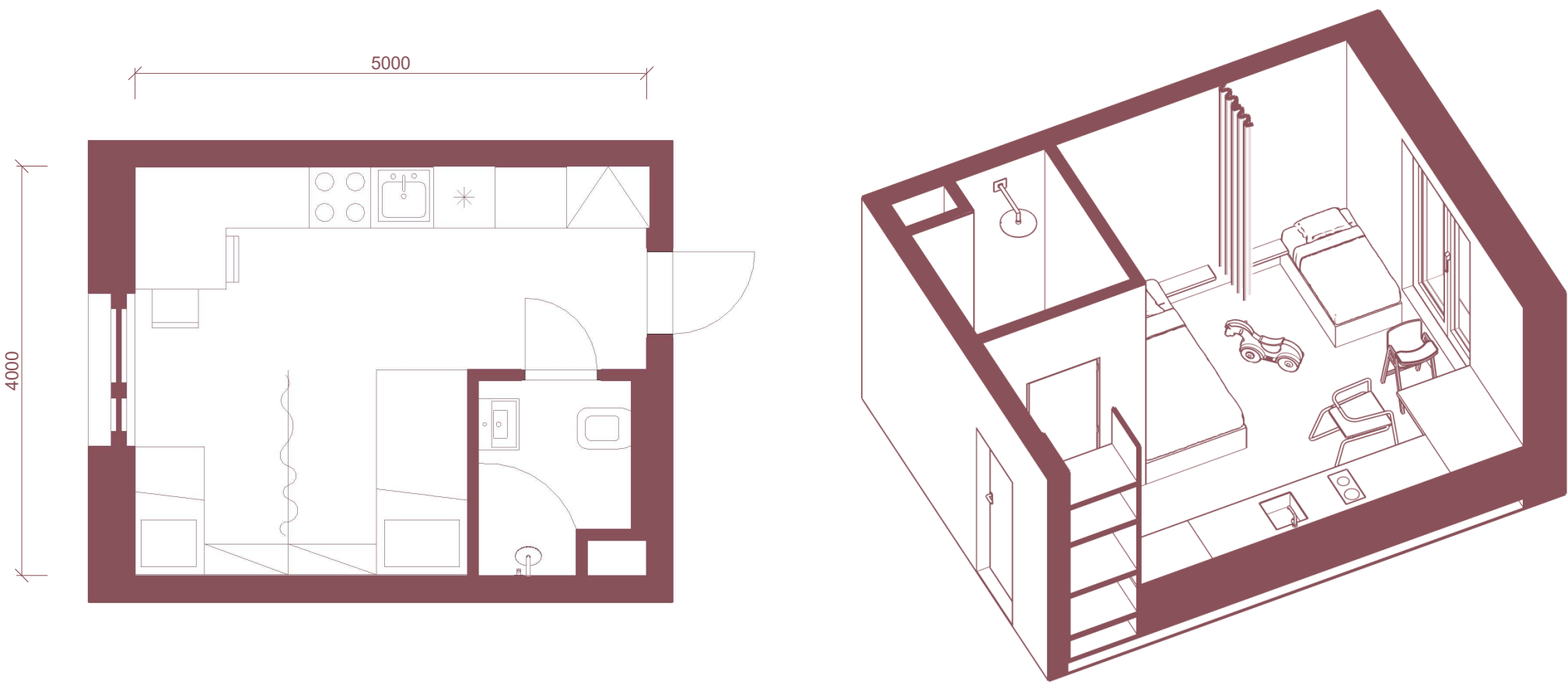

situace 1NP

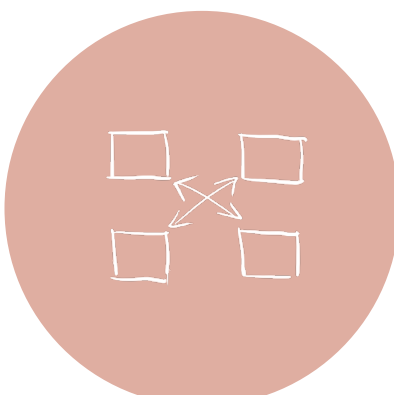
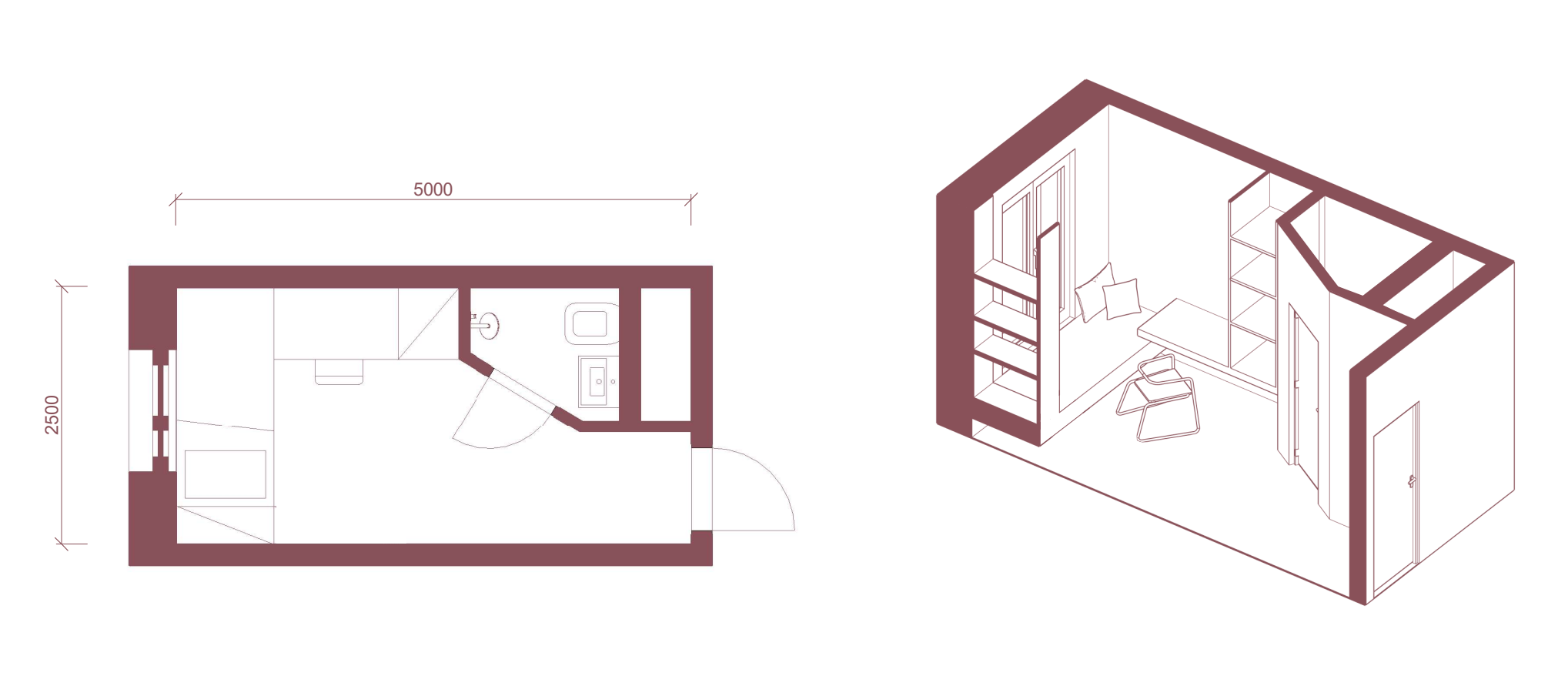
ložnice pro matku a dítě

20 m²

cela

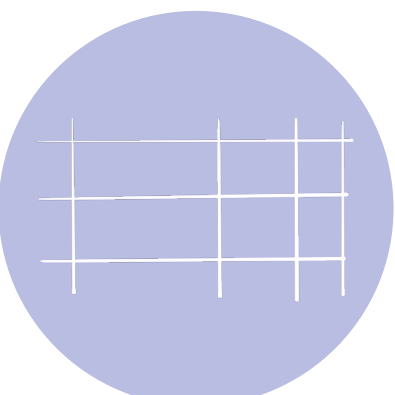
12,5 m²

prehlednost

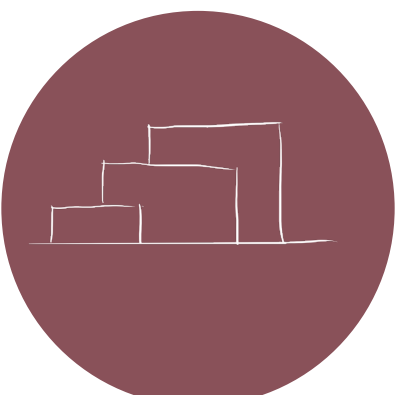
meditační prostředí

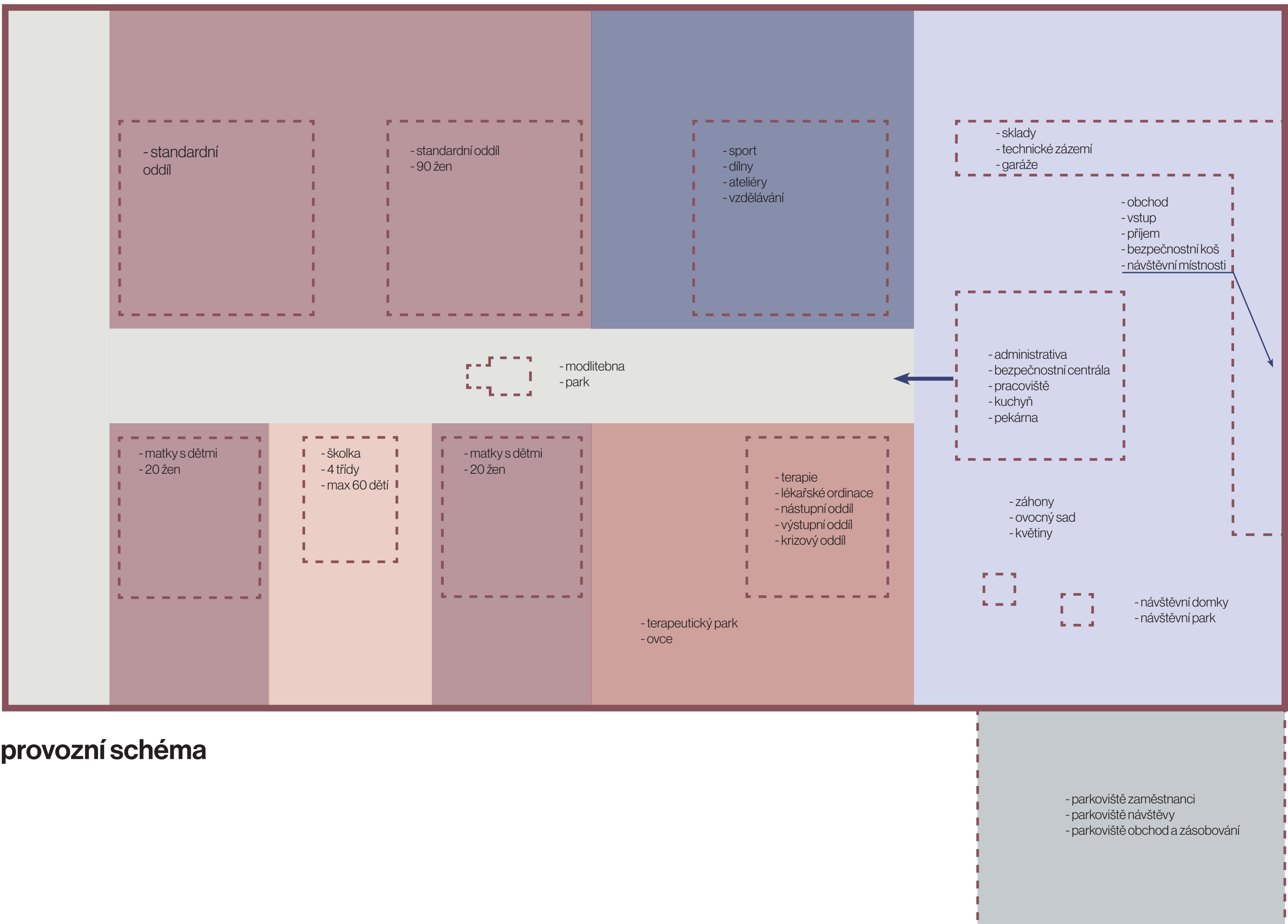
zónování

příroda

rozmanitost

provozní schéma

konstrukční řešení

Podlaží pavilonů věznice se pohybují v rozmezí 1NP až 3NP. U všech je zvolen stejný konstrukční systém i zpracování fasády.

Budovy jsou tvořeny železobetonovým stěnovým systémem, který umožňuje tvárné uspořádání stěn a otvorů. Obvodové stěny jsou tvořeny železobetonovou konstrukcí tl. 200 mm, která je zateplena pomocí minerální vlny tl. 240 mm.

Fasáda objektů je tvořena pomocí strukturované bílé omítky, která tvoří vertikální a horizontální linie. Horizontální linie jsou doplněny o vystouplé římsy tl. 30 mm.

Odlisující prvek na budově běžných oddílů je šambrána tl. 30 mm kolem oken cel, která je opatřena hladkou omítkou. Okna a doplňky na budovách jsou hliníkové ve světlé zelené pistáciové barvě.

